

MIRCEA DINESCU

Sunt tânăr, Doamnă

Sunt tânăr, Doamnă, vinul mă știe pe de rost
și ochiul sclav îmi cară fecioarele prin sânge,
cum aș putea întoarce copilul care-am fost
când carne-mi înflorește și doar uitarea plânge.

Sunt tânăr, Doamnă, lucruri am așezat destul
ca să pricep căderea din somn spre echilibru,
dar bulgări de lumină dac-aș mânca, sătul
nu m-aș încape în pielea mea de tigru.

Sunt tânăr, Doamnă, tânăr cu șpatele frumos
și vreau drept hrană lapte din sfârcuri de cometă,
să-mi crească ceru-n suflet și stelele în os
și să dezmint zăpada pierdut în piruetă.

Sunt tânăr, Doamnă, încă aripile mă țin
chiar de ating pământul pe-aproape cu genunchii,
această putrezire mă-mbată ca un vin
căci simt curgând prin dânsa bunicile și unchii.

Sunt tânăr, Doamnă, tânăr, de-aceea nu te cred,
oricât mi-ai spune, timpul nu-și ascute gheara
deși arcașii ceții spre mine își reped
săgețile vestirii, sunt tânăr. Bună seara!

Astăzi nu

La o masă umblătoare
la un vin ce nici n-a fost
stau cu moartea-ntre pahare
chefuind în zi de post,
urcă viermele pe lampă
fierb piroanele în uși
simt mireasma ei de vampă
dezbracăta de cenuși.

Astăzi nu dar mâine poate
(dracu știe oare când)
fi-voi tânăr pe furate
iar bătrân și mai curând.

Vila artistului

Dosarul meu crește ca pâinea bună,
se umflă, pâraie, dospește lin,
iubito vom petrece împreună
sub streșinile lui de vinilin.
Ia-ți și părinții ca să nu fim singuri,
ia-ți și umbrela pentru orice risc,
e toamnă-n vorbe și ne plouă-n linguri
și cad din pomi agenții de la fisc.
Azi trec nepăsător printre vitrine
nici nu mă uit, nici nu miros, nici nu înjur:
carne de tun, osânză de albine
și-un îngerăș de votcă în azur...

Anonim

Decât să vă-ndulcesc cu artă ceaiul
(oh inimă în scutece de prunc)
mai bine-n seara asta beat, cu paiul
sug luna și pe cioburi mă arunc,

căci anonim ca acul în furaje
purtând în vene sânge de sobol
aș inventa femeia cu etaje
cu magazii de zahăr la subsol,

iubirea mea să scoată țări din criză
sărutul meu pompat la Polul Nord
să bage plitele de gheață-n priză
să cadă cancerul bolnav de cord,

să mân c-un bici orașul pe câmpie
ca pe-un tramvai eretic tras de cai,
gata oricând să-mi puneți șaua mie
dar să nu-mi cereți artă pentru ceai.